

Слѣдвай подвига си красний!
 Ахъ, разливай милостъта!
 И на хиледи нещастни
 Ти услаждай горестъта!

Сички, що отъ мразъ треператъ,
 Що гладуватъ, що търпѣтъ,
 Ти направи да намѣратъ
 Въ тебе майка този пѣтъ!

И вѣвъ сички хижи скромни,
 И подъ сѣки бѣденъ сводъ
 Да се слави, да се помни
 Вѣчно името Срангфордъ!

19. Септемврий 1876.

БУНТЪТЪ.

(Въ паметъ на погиналитъ за свободата).

I.

По Гергйовденъ.

Загинахте отъ рано, о мили братя мои,
 Подъ ударитъ злобни на нашата сѣдба;
 Но вий умѣхте чѣстно; умѣхте катъ герои
 За вѣра, за свобода въ неравната борба,

Надѣжди, пролѣтъ — младостъ, вий нищо нещадихте,
 Принесохте се жертва за милия си родъ,
 Съ кръвта си благородна земята оросихте,
 Която бѣ росена съсъ сълзи и съсъ потъ!

О, дни за паметъ вѣчна! О, страшно потрясенѣе!
 Кога помисли робѣтъ, убитъ, отчаенъ, клетъ,
 Че вечъ часа удари за бунтъ, за отмъщенѣе,
 И страхъ, въсторгъ, надѣжди изпълнихъ на вредъ!

Кога на бой священний повикахте народа,
 Народа съ кръстъ натваренъ, яъ вериги окованъ,
 И кат' дигнахте лева и викахте: Свобода!
 Сблѣскахте се геройски при стария Балканъ!